

at dermed Statens Hjælp altsaa vil være overflødig. Jeg tror, at denne Forventning er temmelig usikker eller i alt Fald, at den ikke er tilstrækkelig begrundet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at den rige Høst giver tilstrækkelig Sikkerhed for betydelige Laan optagne paa den Maade, som Plakaten af 14de Mai 1823 bestemmer, og det god Sikkerhed. Men der hører jo, som bekendt, ogsaa noget Andet end blot god Sikkerhed til for at faae Laan, der hører en Laangiver til. Det er Laangivere, der mangler, og at der mangler og allerede længe har manglet Laangivere paa den bedste Sikkerhed af alt, nemlig Sikkerhed i Høsten forud for endogaa Skatter, Afgifter, Renter, altsaa forud for Alt, at der har manglet Laangivere endogaa til disse Laan, der maa anses for at være sikre, er der et flaaende Devis for deri, at allerede gennem en Række af Aar har den eneste Laangiver, i det Mindste mig bekendt, været selve Kolonialkassen. Der har ikke været Penge at faae paa anden Maade end ved at laane af selve Kolonialkassen. Kan det saa hjælpe i dette Dieblit at vise Planterne hen til det aabne Pengemarked for at faae deres Behov fyldestgjort, idet man trøster dem med, at deres Sikkerhed er god nok? Det forstaar jeg ikke. Lovforslaget gaar jo netop ud paa ved Laan til Kolonialkassen at sætte den i Stand til ligesom tidligere at laane Planterne paa den meget gode Sikkerhed, de have. Selsølgelig vilde dette ikke være den eneste Benyttelse af dette Laan. — Der er en Forestilling, som jeg anser for vigtig og som paa flere Punkter kommer frem, og det er den, at dette Laan til Kolonialkassen kun vil komme Planterne til Gode. Jeg tror, at det er en Forestilling, som er saa vigtig, som en Forestilling kan være. Af de foreløbige Oplysninger om Fordelingen af Oprørsstaden paa St. Croix, som hidtil have foreligget, fremgaar det, at omtrent den ene Halvdel af Staden er lidt af Beboerne i Frederikssted. Jeg veed ikke, at de ere Plantere eller have Noget med Planterne at gøre, og jeg ser heller ikke rettere end, at, dersom man paa Grund af de mangfoldige Synder, som man tilregner Planterne, og som jo endogaa skulle være saa betydelige, at man ikke skylder dem noget syndeligt Genhyn, Synder med Genhyn til deres Vedelse af de koloniale Anliggender gennem Kolonialraadet, unddrager de Stadelidte i Frederikssted al Hjælp, fordi man ikke vil yde nogen Hjælp til Planterne, saa er dette i alleregentligst Forstand at rette Bager for Smed. Jeg ser ikke nogenomhelst Grund til, at disse Ulykkelige i Frederikssted skulle undgælde for den Uvillie, man har imod de hoide Plantere eller for den fortrinsvise Sympathi, man har for de forte Arbeidere. Derom maa vi vist alle være enige, at Beboerne af Frederikssted have været Ofre for, uden i mindste Maade at

kunne siges at have været Anledning til den Ulykke, der er overgaaet dem, og dog har intet af de ærede Medlem en eneste Skjerv tilovers for disse Beboere. Men det er ikke den eneste Veitagselse, man gjør sig skyldig i, naar man vil gjøre gjældende, at Hjælpen kun ydes til Planterne. Thi jeg ser i Virkeligheden ikke rettere, end at Arbejderbefolkningen kommer til at lide med Planterne, naar Arbeidet standses. Det er fuldkommen rigtigt, som det er ansøgt af det ærede Medlem for Veile Ants 2den Valgkreds (Berg), at Arbejderne efter deres Arbeidskontrakter have en ubestridelig Ret til at faae deres Arbeide i det Aar, for hvilket Arbeidskontrakten er indgaaet, betalt med Naturalier og Penge. Men jeg ser ikke rettere, end at, naar deres Medkontrahenter blive insolvente, er denne Kontrakt for dem kun et Stykke Papir og ikke Brød. Man trøster sig med, at naar Plantageeieren ikke kan betale sine Folk, sine Arbeidere, og han gaar fallit, saa træder strax en Anden i hans Sted og fortsætter Forretningerne. Ja, det vilde ganske vist være Tilfældet her, her vilde man vanskelig kunne tænke sig, at en Eiendom laa herreløs hen, men Forholdene ere jo ganske anderledes derude. En betydelig Plantage, som for 1½ til 2 Aar siden blev overtagen af Statskassen, kostede ved Hammerslaget 15 vestindiske Daler. Det var en af de største Plantager paa Den, og Kjøbesummen var vel at næste denne uden Dækning af Prioritetterne, kun med Dækning af Skifte- og Omkostninger. Tror man nu virkelig, at naar Eiendomspriserne ere saadanne derude, og den nye indtrufne Ulykke kommer til, og der faaes Kræfter til at forarbejde Høsten, at Konkurrencen om Eiendomme da er en saadan, at den nye Eier umiddelbart kommer til at afløse den, der gaar deraf. Jeg tror det ikke. Hvor trykkelige Forholdene ere, fremgaar noksom af den sidste Beretning, der er indkommen fra Guverneren, nemlig af 26de Oktober, hvori det utrykkelig siges, at han har været nødsaget til at bemyndige Kolonialkassen til at udlaae ca. 2,000 vestindiske Daler om Ugen for at sætte Planterne i Stand til at kjøbe Fødemidler til deres Arbeidere. Naar Forholdene allerede nu ere saadanne, kan man da virkelig gjøre sig den Illusion, at Arbejdernes Fremtid er betrygget; naar en almindelig Arbeidsstandsning finder Sted paa Den, eller i alt Fald skulde finde Sted paa ⅓ af Den, som har lidt Oprørsstaden. Jeg staar i den Formening, at Arbejderbefolkningen vil blive fuldt saa lidende, dersom i Virkeligheden en Arbeidsstandsning skulde finde Sted, som Arbeidsherrerne. Og at Følgerne af, at en Arbejderbefolkning som denne bliver brødbløs, kunde blive uberegnelige, det tror jeg, man kun behøver at antyde og ikke at komme nærmere ind paa. Nei! det forekommer mig, at en Genvis-